

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพกับตัวแปรทางจิตสังคมประกอบด้วยตัวแปรโมติแห่งตนทางบวก การประเมินตนเองตามความเป็นจริง แรงจูงใจทางวิชาการ การสนับสนุนทางสังคม วิธีการจัดการกับการกระทำที่ไม่ยุติธรรม การบริการชุมชน เจตคติต่อโรงเรียน และความมีวินัยในตนเอง และสร้างสมการการถดถอยพหุคูณทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพด้วยตัวแปรทางจิตสังคม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการวิจัยนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1, 2 และ 3 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 วิทยาลัยนาฏศิลป์ ในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม จำนวน 12 แห่ง มีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 3,558 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1, 2 และ 3 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ในวิทยาลัยนาฏศิลป์สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีขั้นตอนการกำหนดขนาดและการสุ่มตัวอย่างดังนี้

1. กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดย สตีเวน (Stevens, p. 1986 อ้างถึงใน นงลักษณ์ วิรัชชัย, หน้า 2543) กล่าวว่า ควรใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง อย่างน้อย 100 และต้องมีขนาดกลุ่มตัวอย่าง 15 คนต่อตัวแปรทำนาย 1 ตัว เพื่อให้ได้สมการที่เชื่อถือได้ การวิจัยครั้งนี้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง 15 คนต่อ 1 ตัวแปร ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ศึกษาตัวแปรทำนายทั้งหมด 8 ตัว จึงได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำเท่ากับ 120 คน เพื่อลดความคลาดเคลื่อน ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 200 คน

2. กลุ่มตัวอย่างจำนวน 200 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) มีขั้นตอนในการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 แบ่งวิทยาลัยนาฏศิลป์ในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็น 12 แห่ง สุ่มจำนวนร้อยละ 30 ของจำนวนวิทยาลัยนาฏศิลป์ทั้งหมด ได้จำนวน 4 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลป์ เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา และวิทยาลัยนาฏศิลป์ นครศรีธรรมราช

ขั้นตอนที่ 2 ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย สุ่มจำนวนนักเรียนจากวิทยาลัยนาฏศิลป์ทั้ง 4 แห่ง ตามสัดส่วนของนักเรียนในแต่ละวิทยาลัยฯ

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรที่ใช้ในการวิจัย

รายชื่อวิทยาลัยนาฏศิลป์	จำนวนนักเรียน(คน)
วิทยาลัยนาฏศิลป์	701
วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่	376
วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช	217
วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง	292
วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี	230
วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี	224
วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย	260
วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด	228
วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์	329
วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง	262
วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา	212
วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี	227
รวม	3,558

ตารางที่ 2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

รายชื่อวิทยาลัยนาฏศิลป์	จำนวนนักเรียน(คน)			
	ปวช.1	ปวช.2	ปวช.3	รวม
วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่	31	23	15	69
วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง	18	10	12	40
วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา	25	17	11	53
วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช	17	12	9	38
รวม	91	62	47	200

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถามปัจจัยที่ทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเฉพาะ

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 9 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของนักเรียน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้น เกรดเฉลี่ยสะสม และสาขาวิชา

ตอนที่ 2 มโนคติแห่งตนทางบวก

ผู้วิจัยปรับเปลี่ยนด้านภาษาและตัดทอนเนื้อหาข้อคำถามจากแบบสอบถามของพิมพ์ดี จันทรโกศล (2544) ได้จำนวน 17 ข้อ

เกณฑ์การให้คะแนน

ลักษณะของข้อคำถามเป็นข้อความสำหรับให้นักเรียนพิจารณาว่าตรงกับสภาพความเป็นจริงมากน้อยในระดับใด ซึ่งมีลักษณะคำตอบเป็นมาตรฐานค่า 5 ระดับดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ตรงกับความรู้สึกหรือสภาพความเป็นจริงของนักเรียน 80% ขึ้นไป
เห็นด้วย	หมายถึง	ตรงกับความรู้สึกหรือสภาพความเป็นจริงของนักเรียน 60-79%
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ตรงกับความรู้สึกหรือสภาพความเป็นจริงของนักเรียน 40-59%
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ตรงกับความรู้สึกหรือสภาพความเป็นจริงของนักเรียน 20-39%
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ตรงกับความรู้สึกหรือสภาพความเป็นจริงของนักเรียน ต่ำกว่า 20%

แบบวัดมโนคติแห่งตนทางบวก ประกอบไปด้วยข้อคำถามเชิงบวกทั้งหมด

เกณฑ์การให้คะแนนข้อคำถามเป็นข้อความเชิงบวกให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ค่าคะแนน	5	คะแนน
เห็นด้วย	ให้ค่าคะแนน	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้ค่าคะแนน	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้ค่าคะแนน	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ค่าคะแนน	1	คะแนน

ตอนที่ 3 การประเมินค่าตนเองตามความเป็นจริง

ผู้วิจัยปรับเปลี่ยนด้านภาษาและตัดทอนเนื้อหาข้อคำถามจากแบบสอบถามของวรวิจิ เจริญวุฒิวิทยา (2546) ได้จำนวน 19 ข้อ

เกณฑ์การให้คะแนน

ลักษณะของข้อคำถามเป็นข้อความสำหรับให้นักเรียนพิจารณาว่าตรงกับสภาพความเป็นจริงมากน้อยในระดับใด ซึ่งมีลักษณะคำตอบเป็นมาตรฐานค่า 5 ระดับดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ตรงกับความรู้สึกหรือสภาพความเป็นจริงของนักเรียน 80% ขึ้นไป

เห็นด้วย	หมายถึง	ตรงกับความรู้สึกหรือสภาพความเป็นจริงของนักเรียน 60-79%
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ตรงกับความรู้สึกหรือสภาพความเป็นจริงของนักเรียน 40-59%
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ตรงกับความรู้สึกหรือสภาพความเป็นจริงของนักเรียน 20-39%
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ตรงกับความรู้สึกหรือสภาพความเป็นจริงของนักเรียน ต่ำกว่า 20%
แบบวัดการประเมินค่าตนเองตามความเป็นจริงประกอบไปด้วยข้อคำถามเชิงบวกทั้งหมด		

เกณฑ์การให้คะแนนข้อคำถามเป็นข้อความเชิงบวกให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ค่าคะแนน	5	คะแนน
เห็นด้วย	ให้ค่าคะแนน	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้ค่าคะแนน	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้ค่าคะแนน	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ค่าคะแนน	1	คะแนน

ตอนที่ 4 แรงจูงใจทางวิชาการ

ผู้วิจัยปรับเปลี่ยนด้านภาษาและคัดทอนเนื้อหาข้อคำถามจากแบบสอบถามของจำรูณ

เทียนธรรม (2546) ได้จำนวน 22 ข้อ

เกณฑ์การให้คะแนน

ลักษณะของข้อคำถามเป็นข้อความสำหรับให้นักเรียนพิจารณาว่าตรงกับสภาพความเป็นจริงมากน้อยในระดับใด ซึ่งมีลักษณะคำตอบเป็นมาตรฐานค่า 5 ระดับดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ตรงกับความรู้สึกหรือสภาพความเป็นจริงของนักเรียน 80% ขึ้นไป
เห็นด้วย	หมายถึง	ตรงกับความรู้สึกหรือสภาพความเป็นจริงของนักเรียน 60-79%
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ตรงกับความรู้สึกหรือสภาพความเป็นจริงของนักเรียน 40-59%
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ตรงกับความรู้สึกหรือสภาพความเป็นจริงของนักเรียน 20-39%
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ตรงกับความรู้สึกหรือสภาพความเป็นจริงของนักเรียน ต่ำกว่า 20%

แบบวัดแรงจูงใจทางวิชาการประกอบไปด้วยข้อคำถามเชิงบวกทั้งหมด

เกณฑ์การให้คะแนนข้อคำถามเป็นข้อความเชิงบวกให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ค่าคะแนน	5	คะแนน
เห็นด้วย	ให้ค่าคะแนน	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้ค่าคะแนน	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้ค่าคะแนน	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ค่าคะแนน	1	คะแนน

ตอนที่ 5 การสนับสนุนทางสังคม

ผู้วิจัยปรับเปลี่ยนด้านภาษาและตัดทอนเนื้อหาข้อคำถามจากแบบสอบถามของสวณีย์ วีระพันธุ์ (2546) ได้จำนวน 22 ข้อ

เกณฑ์การให้คะแนน

ลักษณะของข้อคำถามเป็นข้อความสำหรับให้นักเรียนพิจารณาว่าตรงกับสภาพความเป็นจริงมากน้อยในระดับใด ซึ่งมีลักษณะคำตอบเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ตรงกับความรู้สึกหรือสภาพความเป็นจริงของนักเรียน 80% ขึ้นไป
เห็นด้วย	หมายถึง	ตรงกับความรู้สึกหรือสภาพความเป็นจริงของนักเรียน 60-79%
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ตรงกับความรู้สึกหรือสภาพความเป็นจริงของนักเรียน 40-59%
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ตรงกับความรู้สึกหรือสภาพความเป็นจริงของนักเรียน 20-39%
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ตรงกับความรู้สึกหรือสภาพความเป็นจริงของนักเรียน ต่ำกว่า 20%

แบบวัดการสนับสนุนทางสังคมประกอบไปด้วยข้อคำถามเชิงบวกทั้งหมด

เกณฑ์การให้คะแนนข้อคำถามเป็นข้อความเชิงบวกให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ค่าคะแนน	5	คะแนน
เห็นด้วย	ให้ค่าคะแนน	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้ค่าคะแนน	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้ค่าคะแนน	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ค่าคะแนน	1	คะแนน

ตอนที่ 6 การบริการชุมชน

ผู้วิจัยปรับเปลี่ยนด้านภาษาและตัดทอนเนื้อหาข้อคำถามจากแบบสอบถามของ Kool, Sen, Mayton, Diessner และ Gramby (1992) ได้จำนวน 15 ข้อ

เกณฑ์การให้คะแนน

ลักษณะของข้อคำถามเป็นข้อความสำหรับให้นักเรียนพิจารณาว่าตรงกับสภาพความเป็นจริงมากน้อยในระดับใด ซึ่งมีลักษณะคำตอบเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ตรงกับความรู้สึกหรือสภาพความเป็นจริงของนักเรียน 80% ขึ้นไป
เห็นด้วย	หมายถึง	ตรงกับความรู้สึกหรือสภาพความเป็นจริงของนักเรียน 60-79%
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ตรงกับความรู้สึกหรือสภาพความเป็นจริงของนักเรียน 40-59%
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ตรงกับความรู้สึกหรือสภาพความเป็นจริงของนักเรียน 20-39%
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ตรงกับความรู้สึกหรือสภาพความเป็นจริงของนักเรียน ต่ำกว่า 20%

แบบสอบถามการบริการชุมชนประกอบไปด้วยข้อคำถามเชิงบวกทั้งหมด

เกณฑ์การให้คะแนนข้อคำถามเป็นข้อความเชิงบวกให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ค่าคะแนน	5	คะแนน
เห็นด้วย	ให้ค่าคะแนน	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้ค่าคะแนน	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้ค่าคะแนน	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ค่าคะแนน	1	คะแนน

ตอนที่ 7 เจตคติต่อโรงเรียน

ผู้วิจัยปรับเปลี่ยนด้านภาษาและตัดทอนเนื้อหาข้อคำถามจากแบบสอบถามของณัฐศรีอินทร์ (2548) ได้จำนวน 13 ข้อ

เกณฑ์การให้คะแนน

ลักษณะของข้อคำถามเป็นข้อความสำหรับให้นักเรียนพิจารณาว่าตรงกับสภาพความเป็นจริงมากน้อยในระดับใด ซึ่งมีลักษณะคำตอบเป็นมาตรฐานค่า 5 ระดับดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ตรงกับความรู้สึกหรือสภาพความเป็นจริงของนักเรียน 80% ขึ้นไป
เห็นด้วย	หมายถึง	ตรงกับความรู้สึกหรือสภาพความเป็นจริงของนักเรียน 60-79%
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ตรงกับความรู้สึกหรือสภาพความเป็นจริงของนักเรียน 40-59%
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ตรงกับความรู้สึกหรือสภาพความเป็นจริงของนักเรียน 20-39%
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ตรงกับความรู้สึกหรือสภาพความเป็นจริงของนักเรียน ต่ำกว่า 20%

แบบวัดเจตคติทางโรงเรียนประกอบไปด้วยข้อคำถามเชิงบวกทั้งหมด

เกณฑ์การให้คะแนนข้อคำถามเป็นข้อความเชิงบวกให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ค่าคะแนน	5	คะแนน
เห็นด้วย	ให้ค่าคะแนน	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้ค่าคะแนน	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้ค่าคะแนน	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ค่าคะแนน	1	คะแนน

ตอนที่ 8 ความมีวินัยในตนเอง

ผู้วิจัยปรับเปลี่ยนด้านภาษาและตัดทอนเนื้อหาข้อคำถามจากแบบสอบถามของนันทพเก้า (2550) ได้จำนวน 25 ข้อ

เกณฑ์การให้คะแนน

ลักษณะของข้อคำถามเป็นข้อความสำหรับให้นักเรียนพิจารณาว่าตรงกับสภาพความเป็นจริงมากน้อยในระดับใด ซึ่งมีลักษณะคำตอบเป็นมาตรฐานค่า 5 ระดับดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ตรงกับความรู้สึกหรือสภาพความเป็นจริงของนักเรียน 80% ขึ้นไป
เห็นด้วย	หมายถึง	ตรงกับความรู้สึกหรือสภาพความเป็นจริงของนักเรียน 60-79%

ไม่แน่ใจ หมายถึง ตรงกับความรู้สึกหรือสภาพความเป็นจริงของนักเรียน 40-59%
 ไม่เห็นด้วย หมายถึง ตรงกับความรู้สึกหรือสภาพความเป็นจริงของนักเรียน 20-39%
 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ตรงกับความรู้สึกหรือสภาพความเป็นจริงของนักเรียน ต่ำกว่า 20%
 แบบวัดความมีวินัยในตนเอง ประกอบไปด้วยข้อความเชิงบวกและข้อความเชิงลบดังนี้
 ข้อความเชิงบวกจำนวน 20 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 13, 14, 15, 16, 18,
 19, 20, 21, 22, 23, 25

ข้อความเชิงลบ จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 5, 11, 12, 17, 24

เกณฑ์การให้คะแนนข้อคำถามเป็นข้อความเชิงบวกให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ค่าคะแนน	5	คะแนน
เห็นด้วย	ให้ค่าคะแนน	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้ค่าคะแนน	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้ค่าคะแนน	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ค่าคะแนน	1	คะแนน

ตอนที่ 9 วิธีการจัดการกับการกระทำที่ไม่ยุติธรรม

ผู้วิจัยปรับเปลี่ยนด้านภาษาและตัดทอนเนื้อหาข้อคำถามจากแบบสอบถามของ Kreigger (1990)

ลักษณะของข้อคำถามเป็นข้อความสำหรับให้นักเรียนพิจารณาเลือกว่าตรงกับ
 คัดสินใจของตนเอง ซึ่งมีลักษณะคำตอบเป็นแบบเลือกตอบ ดังนี้

1. เก็บความรู้สึกนั้นไว้กับตนเอง
2. เล่าความรู้สึกนั้นให้ผู้อื่นฟัง

เกณฑ์การให้คะแนน แบบสอบถามวิธีการจัดการกับการกระทำที่ไม่ยุติธรรม ให้คะแนน
 ดังนี้

เก็บความรู้สึกนั้นไว้กับตนเอง	ให้ค่าคะแนน	1	คะแนน
เล่าความรู้สึกนั้นให้ผู้อื่นฟัง	ให้ค่าคะแนน	0	คะแนน

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ความตรงเชิงเนื้อหา (Validity)

1.1 นำเครื่องมือต่าง ๆ ที่พัฒนาขึ้น ให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความตรงเชิง

เนื้อหาของข้อคำถาม โดยการตรวจสอบความชัดเจนของการใช้ภาษา และความครอบคลุมของ
 เนื้อหาที่ต้องการวัด

1.2 นำเครื่องมือที่พัฒนา ให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบ เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความถูกต้องของภาษา ความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม โดยให้สอดคล้องกับนิยามและโครงสร้างของแต่ละตัวแปร จากนั้นนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ได้แก่

1.2.1 รศ.ดร.ม.ร.ว.สมพร ทศนีย์

วิทยาลัยวิทยาการวิจัย

และวิทยาการปัญญา

มหาวิทยาลัยบูรพา

1.2.2 ดร.สุพิมพ์ ศรีพันธุ์รสกุล

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช

1.2.3 ดร.นฤมล ชูชินปรการ

คณะการจัดการและการท่องเที่ยว

มหาวิทยาลัยบูรพา

1.3 นำผลการตรวจสอบมาคำนวณหาค่า IOC (Index of Item – Objective Congruence) ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณา คือ ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5-1.00 คัดเลือกไว้ใช้ได้ และข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 พิจารณาปรับปรุงหรือตัดทิ้ง ดังนี้

1.3.1 แบบวัดคิมนิเทศแห่งตนทางบวก มีข้อคำถามก่อนให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 25 ข้อ หลังจากตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา พบข้อคำถาม 17 ข้อ มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5-1.00 และมีข้อคำถาม 8 ข้อ คือ ข้อที่ 3,5, 9,11,14,19,22,24 มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 ผู้วิจัยจึงตัดทิ้ง ได้ข้อคำถามหลังจากตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 17 ข้อ

1.3.2 แบบวัดการประเมินค่าตนเองตามความเป็นจริง มีข้อคำถามก่อนให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 25 ข้อ หลังจากตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา พบข้อคำถาม 19 ข้อ มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5-1.00 และมีข้อคำถาม 6 ข้อ คือ ข้อที่ 1,8,11,15,19,25 มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 ผู้วิจัยจึงตัดทิ้ง ได้ข้อคำถามหลังจากตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 19 ข้อ

1.3.3 แบบวัดแรงจูงใจทางวิชาการ มีข้อคำถามก่อนให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 23 ข้อ หลังจากตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา พบข้อคำถาม 22 ข้อ มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5-1.00 และมีข้อคำถาม 1 ข้อ คือ ข้อที่ 3 มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 ผู้วิจัยจึงตัดทิ้ง ได้ข้อคำถามหลังจากตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 22 ข้อ

1.3.4 แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคม มีข้อคำถามก่อนให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 30 ข้อ หลังจากตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา พบข้อคำถาม 22 ข้อ มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5-1.00 และมีข้อคำถาม 8 ข้อ คือ ข้อที่ 2,8,11,15,16,27,28,30 มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 ผู้วิจัยจึงตัดทิ้ง ได้ข้อคำถามหลังจากตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 22 ข้อ

1.3.5 แบบสอบถามการบริการชุมชน มีข้อคำถามก่อนให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 15 ข้อ หลังจากตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา พบว่ามีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5-1.00 ได้ข้อคำถามหลังจากตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 15 ข้อ

1.3.6 แบบวัดเจตคติต่อโรงเรียน มีข้อคำถามก่อนให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 20 ข้อ หลังจากตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา พบข้อคำถาม 13 ข้อ มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5-1.00 และมีข้อคำถาม 7 ข้อ คือข้อที่ 1,3,5,11,12,18,19 มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 ผู้วิจัยจึงตัดทิ้งได้ข้อคำถามหลังจากตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 13 ข้อ

1.3.7 แบบวัดความมีวินัยในตนเอง มีข้อคำถามก่อนให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 30 ข้อ หลังจากตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา พบข้อคำถาม 25 ข้อ มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5-1.00 และมีข้อคำถาม 5 ข้อ คือข้อที่ 3,8,10,22,23 มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 ผู้วิจัยจึงตัดทิ้งได้ข้อคำถามหลังจากตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 25 ข้อ

1.3.8 แบบสอบถามวิธีการจัดการกับความไม่ยุติธรรม มีข้อคำถามก่อนให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 1 ข้อ หลังจากตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา พบว่ามีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5-1.00 ได้ข้อคำถามหลังจากตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 1 ข้อ

2. ความเที่ยง (Reliability) ผู้วิจัยนำข้อคำถามที่ได้รับการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาแล้ว นำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนวิทยาลัยนฤศิลป์จันทบุรี จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) โดยวิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟา ด้วยสูตรครอนบาค (Cronbrach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามดังแสดงในตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม

แบบสอบถาม	จำนวนข้อ	ค่าความเที่ยง
มโนคติแห่งตนทางบวก	17	0.87
การประเมินค่าตนเองตามความเป็นจริง	19	0.88
แรงจูงใจทางวิชาการ	22	0.88
การสนับสนุนทางสังคม	22	0.92
การบริการชุมชน	15	0.92
เจตคติต่อโรงเรียน	13	0.95
วัดความมีวินัยในตนเอง	25	0.77

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ โดยมีขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ติดต่อขอความร่วมมือจากวิทยาลัยวิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา เพื่อทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยจากวิทยาลัยนาฏศิลป์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 200 คน

2. จัดเตรียมเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้พร้อม และเพียงพอกับจำนวนกลุ่มตัวอย่าง และตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือ

3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการจัดเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างยื่นต่อผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์ และได้้นำแบบสอบถามไปให้นักเรียนทำชั่วโมงปฏิบัติที่อาจารย์ได้นัดแนะไว้ด้วยตนเอง โดยได้อธิบายถึงวัตถุประสงค์ วิธีการ และความสำคัญของการทำแบบสอบถาม ตลอดจนขอความร่วมมือกับนักเรียนให้ทำแบบสอบถามด้วยความจริงใจ

4. เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลครบแล้ว นำแบบสอบถามและแบบวัดทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ในการตอบ นำข้อมูลที่ได้มาลงรหัส เพื่อนำไปวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล มีแนวทางดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น เพื่อให้ทราบลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง และลักษณะการแจกแจงของตัวแปร โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย ค่าความโค้ง และค่าร้อยละ ของตัวแปรที่ใช้ในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้โปรแกรม SPSS ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เป็นการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทุกตัวโดยใช้โปรแกรม SPSS เพื่อใช้เป็นข้อมูลนำเข้าในการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในโปรแกรม LISREL ต่อไป

3. วิเคราะห์ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ 2 เทคนิควิธี คือ แบบใส่ตัวแปรพร้อมกัน (Enter) เป็นการนำตัวแปรต้นหรือตัวแปรทำนายทั้งหมดเข้าสมการถดถอยพหุคูณ โดยใช้โปรแกรม SPSS และโปรแกรม LISREL แบบเป็นขั้นตอน (Stepwise) เป็นการเลือกตัวแปรต้นเข้าสมการถดถอยพหุคูณ โดยเลือกตัวแปรต้นที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุดและทดสอบแล้วหาความสัมพันธ์จริงอย่างมีนัยสำคัญเข้าสมการถดถอยครั้งละ 1 ตัว เพื่อให้ได้สมการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรที่คี่ที่สุด โดยใช้โปรแกรม LISREL

3.1 สร้างสมการถดถอยพหุคูณ ดังนี้ (Glass & Hopkins, 1996, pp. 170-171)

สมการถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนดิบ

$$Y_i = b_1x_{1i} + b_2x_{2i} + \dots + b_mx_{mi} + C$$

Y_i	แทน	ค่าของตัวแปรเกณฑ์ที่ได้จากการทำนาย
$b_1, b_2, \dots, b_m$	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย หรือค่าการเปลี่ยนแปลงของ Y เมื่อ X_i เปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย โดยควบคุมตัวแปรทำนายอื่น ๆ ที่อยู่ในสมการแล้ว
$x_{1i}, x_{2i}, \dots, x_{mi}$	แทน	ค่าของตัวทำนายตัวที่ 1, 2, ..., m
C	แทน	ค่าคงที่ของสมการถดถอยพหุคูณ

สมการถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$z_{yi} = \hat{\beta}_1 z_{1i} + \hat{\beta}_2 z_{2i} + \dots + \hat{\beta}_m z_{mi}$$

โดยที่		
z_{yi}	แทน	ค่าคะแนนมาตรฐานของตัวแปรเกณฑ์ที่ทำนายได้
$\beta_1, \beta_2, \dots, \beta_m$	แทน	สัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (Beta Weight) หรือค่าการเปลี่ยนแปลงของ Y_i ในหน่วยมาตรฐาน เมื่อ X_i เปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย โดยควบคุมตัวแปรทำนายอื่น ๆ ที่อยู่ในสมการแล้ว
$z_{1i} + z_{2i} + \dots + z_{mi}$	แทน	คะแนนมาตรฐาน (Standard z-score) ของตัวทำนายที่ 1, 2, ..., m

3.2 การทดสอบนัยสำคัญของ R^2 (Joreskog & Sorbom, 1999, p. 149)

$$F = \frac{R^2/q}{(1-R^2)/(n-q-1)}$$

$$df = q, n-q-1$$

เมื่อ R^2	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย
q	แทน	จำนวนตัวแปรทำนาย
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (ขนาดกลุ่มตัวอย่าง)

3.3 การตรวจสอบความสอดคล้องของการวิเคราะห์การถดถอยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ จากค่าสถิติต่างๆ ดังนี้

3.3.1 สหสัมพันธ์พหุคูณ และสัมประสิทธิ์การถำนาย (Multiple Correlation and Coefficients of Determination) เป็นค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ และสัมประสิทธิ์การถำนายสำหรับตัวแปรสังเกตได้แยกทีละตัวและรวมทุกตัว รวมทั้งสัมประสิทธิ์การถำนายของสมการ โครงสร้างด้วย ควรมีค่าสูงสุดไม่เกิน 1.00 และค่าที่สูงแสดงว่าโมเดลมีความตรง

3.3.2 ค่าสถิติระดับความสอดคล้อง (Goodness Of Fit Measure) เป็นค่าสถิติที่จะตรวจสอบความตรงในภาพรวมทั้งหมดของโมเดล และยังสามารถเปรียบเทียบระหว่างโมเดลว่าโมเดลใดจะมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์มากกว่ากัน กล่าวโดยสรุปได้ดังนี้

3.3.2.1 ค่าสถิติไค-สแควร์ไม่มีนัยสำคัญ ($p > .05$) ดัชนี GFI, AGFI มีค่ามากกว่า .90 ดัชนี CFI มีค่ามากกว่า .95 ดัชนี Standardized RMR มีค่าต่ำกว่า .08 และดัชนี RMSEA มีค่าต่ำกว่า .06 โมเดลทางทฤษฎีสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3.3.2.2 ค่าสถิติไค-สแควร์ มีนัยสำคัญ ($p \leq .05$) แต่ค่าอัตราส่วนไค-สแควร์สัมพัทธ์น้อยกว่า 3.00 ดัชนี GFI, AGFI มีค่ามากกว่า .90 ดัชนี CFI มีค่ามากกว่า .95 ดัชนี Standardized RMR มีค่าต่ำกว่า .08 และดัชนี RMSEA มีค่าต่ำกว่า .06 โมเดลทางทฤษฎีสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (เสรี ชัดเข้ม และสุชาดา กรเพชรปानी, 2546, หน้า 11)